

על מצבת אמי

בְּמַעוֹן דָּל
תַּחַת הַגָּל
מְלֵא רַמָּה
שְׂכָנָה דוּמָה,
בְּצֵל לַיִל
אֲשֶׁת-חַיִּל
שְׁאָר וָזָר
בְּכַיּוֹן מֵר,
הוּי שְׂדוּדָה!
בֵּת כְּבוֹדָה!
נְפִלָה עֲטָרָה,
צְפִירַת תַּפְאָרָה.

(יצחק בר לעוויןזון, אשכל הסופר)

טוּרֵי אָכָן

למראשות ידידתי הבתולה פעסל בת דודי ה' שלמה גאנז.
פתאום קטפה השארלאך¹ ותלקח רוחה בתשעה לחודש התשיעי בשנת
עשרים לימי חייה.

פְּתָאוּם נְקֻטָּה הַנְּאֻה הַיָּפָה
זֹאת הַנְּשֻׁקָּה כְּכֹכְבֵי בְּקָר.

זָכָה וּבְהִיָּרָה נְפִשָּׁה הַאִירָה,
כְּמוֹ הַצְּפִירָה וְאוֹר הַבְּקָר,

¹מחלת הסקרלטינה (Scharlach), שנית.